

каквото да бѣха цѣли числа: а частно то ще да е цѣло число, сир. не ще да отдѣлаваме ѿ него ни една цифра като десетична. Защото въ дроби имѣюща еднаковъ знаменатель дѣленіе то бѣва само въ числителите те: н. п. $\frac{2}{5}$ вмѣщаватсе дважды въ $\frac{4}{5}$. Тѣмже

$$1607,5 : 2,5 = 643.$$

$$160,75 : 0,25 = 643$$

$$16,075 : 0,025 = 643; \text{ и пр.}$$

Или защото като изгладихме запатаа та ѿ дѣлімо то и дѣлителя, нарастихме ги еднакво, и слѣдователно частно то остана неизмѣнно.

4) Кога на конѣцъ дѣлімо то има помалко десетичны цифры, или е цѣло число, приводиме дѣлімо то и дѣлителя въ еднаковъ знаменатель (по §. 87-мъ), и послѣ правиме дѣленіе те, какъ и въ погорнія третій случай; н. п.

$$1607,5 : 0,25 = 1607,50 : 0,25 = 6430.$$

$$1607,5 : 0,025 = 1607,500 : 0,025 = 64300.$$

$$16075 : 0,25 = 16075,00 : 0,25 = 64300.$$

$$16075 : 0,025 = 16075,000 : 0,025 = 643000.$$

93. Въ дѣленіе то на десетичны те дроби, какъ и въ дѣленіе то на цѣли те, множицею останава остатокъ. Знаеме же, че остатокъ като се раздѣли на дѣлителя два частно дробъ обща. Но понеже общи те дроби принѣсатъ многи недѣобства въ сѣта, трѣбе тѣка да се надчиме, какъ се превраща таа обща дробъ въ равнообщина десетична, щото да опредѣлаваме сичко то частно съ